

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทสตรีในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีสตรีที่สมรสแล้วซึ่งทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือสตรีที่สมรสแล้วและทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร

การสุ่มตัวอย่าง

กำหนดตัวอย่างที่จะเป็นหน่วยในการวิจัยจำนวนทั้งหมด 240 ราย โดยแยกออกเป็นสตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ 80 ราย หน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ 80 ราย และหน่วยงานของเอกชนอีก 80 ราย

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างของสตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐบาล มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. สืบค้นรายชื่อหน่วยงานของรัฐบาลทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานครจากหนังสือนามส่งเคราะห์ส่วนราชการประจำปี พ.ศ. 2531
2. เมื่อได้รายชื่อหน่วยงานของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว จึงทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อเลือกหน่วยงานที่จะตกเป็นตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 4 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานทุกแห่งของรัฐบาลมีโอกาสในการถูกเลือกเป็นตัวอย่างในการวิจัยเท่า ๆ กัน

หน่วยงานที่ทำการสุ่มตัวอย่างมาได้ คือ 1. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
2. กระทรวงมหาดไทย 3. กระทรวงพาณิชย์ และ 4. หน่วยราชการอิสระ

3. เนื่องจากหน่วยงานของรัฐบาลที่สุ่มตัวอย่างมาได้ยังแบ่งออกเป็นหน่วยงานย่อยได้อีก ดังนั้น จึงต้องนำรายชื่อหน่วยงานย่อยจากหน่วยงานใหญ่ที่สุ่มตัวอย่างมาได้มาทำการสุ่มตัวอย่างอีกครั้งด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เช่นกัน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รายชื่อหน่วยงานย่อยที่จะตกเป็นตัวอย่างในการวิจัยอีกหน่วยงานละ 1 แห่ง

หน่วยงานย่อยที่ทำการสุ่มตัวอย่างมาได้ คือ 1. กรมป่าไม้-กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2. กรมประชาสัมพันธ์-กระทรวงมหาดไทย 3. กรมการค้าต่างประเทศ-กระทรวงพาณิชย์ 4. กรุงเทพมหานคร-หน่วยราชการอิสระ

4. เนื่องจากได้กำหนดให้จำนวนสตรีที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย เฉพาะกรณีสตรีที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐบาลเท่ากับ 80 ราย ดังนั้นจึงสามารถแบ่งจำนวนสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างในการวิจัยออกได้เป็นหน่วยงานละ 20 ราย

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างในกรณีของสตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. สืบค้นรายชื่อหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานครจากหนังสือนามส่งเคราะห์ส่วนราชการไทยประจำปี พ.ศ. 2531

2. เมื่อได้รายชื่อหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว จึงทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อเลือกหน่วยงานที่จะตกเป็นตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 4 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานรัฐวิสาหกิจทุกแห่งมีโอกาสในการถูกเลือกเป็นตัวอย่างในการวิจัยเท่า ๆ กัน

หน่วยงานที่ทำการสุ่มตัวอย่างมาได้ คือ 1. การท่าเรือแห่งประเทศไทย 2. การเคหะแห่งชาติ 3. การประปานครหลวง และ 4. บริษัทการบินไทย จำกัด

3. เนื่องจากได้กำหนดให้จำนวนสตรีที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย เฉพาะกรณีสตรีที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจเท่ากับ 80 ราย ดังนั้นจึงสามารถแบ่งจำนวนสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างในการวิจัยได้เป็นหน่วยงานละ 20 ราย

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างในกรณีของสตรีที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนนั้น เนื่องจากหน่วยงานที่ดำเนินการโดยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครมีเป็นจำนวนมาก แต่เพื่อให้หน่วยงานแต่ละแห่งมีจำนวนสตรีที่เข้าข่ายในการวิจัยมีจำนวนมากเพียงพอ ผู้วิจัยจึงได้เจาะจงเลือกหน่วยงานโดยตรง โดยเลือกเอาหน่วยงานที่มีขนาดใหญ่ มีบุคลากรเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็น

หน่วยงานที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป - หน่วยงานที่ได้เลือกทำการวิจัยเป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานในสาขาที่แตกต่างกันออกไปคือ

- บริษัทปูนซีเมนต์แห่งประเทศไทย
- บริษัทอเมริกัน อินเตอร์เนชั่นแนล แอสซิเวรันส์ (A.I.A) จำกัด
- ธนาคารกสิกรไทยจำกัด (สาขาสำนักงานใหญ่)

เนื่องจากได้กำหนดให้จำนวนสตรีที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย เฉพาะกรณีของสตรีที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชน 80 ราย ดังนั้นจึงสามารถแบ่งจำนวนสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างในการวิจัยออกได้เป็นหน่วยงานละ 27 ราย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1

ตัวแปรอิสระ	:	1. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
2. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล
ตัวแปรตาม	:	ความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรี

สมมติฐานข้อที่ 2

ตัวแปรอิสระ	:	ความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรี
ตัวแปรตาม	:	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรี

สมมติฐานข้อที่ 3

ตัวแปรอิสระ	:	1. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
2. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล
ตัวแปรตาม	:	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรี

สมมติฐานข้อที่ 4

ตัวแปรอิสระ	:	อาชีพ ได้แก่ - สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ - สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ - สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของเอกชน

- ตัวแปรตาม : 1. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
2. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

สมมติฐานข้อที่ 5

- ตัวแปรอิสระ : อาชีพ ได้แก่
- สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ
 - สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ
 - สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของเอกชน
- ตัวแปรตาม : ความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรี

สมมติฐานข้อที่ 6

- ตัวแปรอิสระ : อาชีพ ได้แก่
- สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ
 - สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ
 - สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของเอกชน
- ตัวแปรตาม : ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทสตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของสตรี มีทั้งหมด 5 ข้อ คือ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ ชาร์ลส อัทคิน (Charles Atkin) และอเล็กซ์ อินเคลส์ (Alex Inkles) ซึ่งมีทั้งหมด 18 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น

1. การเปิดรับข่าวสารและเนื้อหาสาระจากสื่อวิทยุ
2. การเปิดรับข่าวสารและเนื้อหาสาระจากสื่อโทรทัศน์
3. การเปิดรับข่าวสารและเนื้อหาสาระจากสื่อหนังสือพิมพ์
4. การเปิดรับข่าวสารและเนื้อหาสาระจากสื่อวิทยุหรือวารสาร

5. การเปิดรับข่าวสารและเนื้อหาสาระจากสื่อบุคคล

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรี ประกอบด้วยคำถาม 30 ข้อ มีลักษณะเป็น Rating Scale โดยแบ่งออกเป็นคำถามในเชิงบวก 21 ข้อ และคำถามในเชิงลบอีก 9 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามความคิดเกี่ยวกับตนเองนี้ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดอัตมโนทัศน์ของโรเจอร์ส รูบิน (Rubin's Self-Esteem) ที่ทำการดัดแปลงและเรียบเรียงโดย ดร.พรรณทิพย์ เกษะนันท์ และถวิล น้อยสุวรรณ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทสตรีในด้านครอบครัว เศรษฐกิจหรือการประกอบอาชีพ และสังคม จำนวน 28 ข้อ มีลักษณะเป็น Rating Scale โดยแบ่งออกเป็นคำถามในเชิงบวก 19 ข้อ และคำถามในเชิงลบอีก 9 ข้อ แบบสอบถามในส่วนนี้ผู้วิจัยได้อาศัยเอกสาร รายงานการวิจัย ตลอดจนไปจนถึงวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสร้าง

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มสตรีที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 20 ชุด และนำแบบสอบถามในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 มาหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Cronbach Coefficient) จากสูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[\frac{1 - S^2_1}{S^2_t} \right]$$

เมื่อ k = จำนวนข้อ

S^2_1 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S^2_t = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

ผลจากการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นดังนี้คือ
แบบสอบถามส่วนที่ 3 (ความคิดเกี่ยวกับตนเอง) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83
แบบสอบถามส่วนที่ 4 (ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและบทบาทสตรี) ได้ค่าความ
เชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

สำหรับแบบสอบถามในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ดังนั้น
ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงถ้อยคำและสำนวนที่ใช้ให้สื่อความหมายได้ถูกต้องชัดเจนมาก
ยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลและกรรมวิธีทางข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความอนุเคราะห์จาก
หน่วยงานที่ตกเป็นตัวอย่างในการวิจัยด้วยตนเอง เมื่อได้รับอนุญาตจากหน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าว
แล้ว ผู้วิจัยจึงแจกแบบสอบถามให้กับสตรีที่คุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในหน่วยงานเหล่านั้น
และกำหนดวัน เวลาที่จะมาขอรับแบบสอบถามคืน

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามทั้งหมด 240 ชุด โดยแบ่งออกเป็นสตรีที่ทำงานใน
หน่วยงานของรัฐ 80 ชุด หน่วยงานของเอกชน 80 ชุด และหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจอีก 80 ชุด
เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนและทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้

รายชื่อหน่วยงาน	จำนวน แบบสอบถามที่ส่ง	จำนวน แบบสอบถามที่ได้คืน	จำนวน แบบสอบถามที่สมบูรณ์
<u>หน่วยงานของรัฐ</u>			
กรมป่าไม้/กระทรวงเกษตรฯ	20	20	20
กรมประชาสัมพันธ์/ กระทรวงมหาดไทย	20	20	19
กรมการค้าต่างประเทศ/ กระทรวงพาณิชย์	20	19	19
ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร/ หน่วยราชการอิสระ	20	20	20
รวม			78
<u>หน่วยงานของเอกชน</u>			
บริษัทปูนซีเมนต์แห่งประเทศไทย	27	23	23
บริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนล แอสซิวแรนส์ จำกัด	27	27	25
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (สำนักงานใหญ่)	27	27	27
รวม			75
<u>หน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ</u>			
การเคหะแห่งชาติ	20	19	19
การทำเรือแห่งประเทศไทย	20	20	19
บริษัทการบินไทย จำกัด	20	19	19
การประปานครหลวง	20	20	20
รวม			77

ดังนั้นจำนวนแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้จึงเท่ากับ 230 ชุด จากนั้นนำแบบสอบถามมากำหนดรหัส ทำคู่มือถอดรหัส และเขียนลงในแบบฟอร์มการลงรหัส (Coding form) บันทึกข้อมูลลงในแผ่น Disk เพื่อนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยใช้เครื่อง Personal computer และใช้โปรแกรมทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science - SPSS/PC+) ต่อไป

การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์

การกำหนดคะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรต่าง ๆ เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ จะมีเกณฑ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน วัดจากปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชนต่าง ๆ คือ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือวารสาร โดยพิจารณาในแง่ของความบ่อยครั้งในการเปิดรับและระยะเวลาในการเปิดรับ โดยกำหนดคะแนนตามสื่อแต่ละประเภท ดังนี้

1. วิทยุ

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับวิทยุ

ไม่เปิดรับเลย	0	คะแนน
เปิดรับ 1-2 วัน/สัปดาห์	1	คะแนน
เปิดรับ 3-4 วัน/สัปดาห์	2	คะแนน
เปิดรับ 5-7 วัน/สัปดาห์	3	คะแนน

ระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับวิทยุ

น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง	1	คะแนน
ครึ่งชั่วโมง - 1 ชั่วโมง	2	คะแนน
มากกว่า 1 ชั่วโมง - 2 ชั่วโมง	3	คะแนน
มากกว่า 2 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง	4	คะแนน
มากกว่า 3 ชั่วโมง	5	คะแนน

2. โทรทัศน์ความบ่อยครั้งในการเปิดรับโทรทัศน์

ไม่เปิดรับเลย	0	คะแนน
เปิดรับ 1-2 วัน/สัปดาห์	1	คะแนน
เปิดรับ 3-4 วัน/สัปดาห์	2	คะแนน
เปิดรับ 5-7 วัน/สัปดาห์	3	คะแนน

ระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับโทรทัศน์

น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง	1	คะแนน
ครึ่งชั่วโมง - 1 ชั่วโมง	2	คะแนน
มากกว่า 1 ชั่วโมง - 2 ชั่วโมง	3	คะแนน
มากกว่า 2 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง	4	คะแนน
มากกว่า 3 ชั่วโมง	5	คะแนน

3. หนังสือพิมพ์ความบ่อยครั้งในการเปิดรับหนังสือพิมพ์

ไม่เปิดรับเลย	0	คะแนน
เปิดรับ 1-2 วัน/สัปดาห์	1	คะแนน
เปิดรับ 3-4 วัน/สัปดาห์	2	คะแนน
เปิดรับ 5-7 วัน/สัปดาห์	3	คะแนน

ระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับหนังสือพิมพ์

น้อยกว่า 5 นาที	1	คะแนน
5-10 นาที	2	คะแนน
11-20 นาที	3	คะแนน
21-30 นาที	4	คะแนน
มากกว่า 30 นาที	5	คะแนน

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์วัดได้จากความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อแต่ละประเภทใน 1 สัปดาห์ X ระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับสื่อแต่ละครั้ง

4. นิตยสารหรือวารสาร ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ นิตยสารหรือวารสาร พิจารณาจากจำนวนฉบับของนิตยสารหรือวารสารที่อ่านในแต่ละเดือน โดยให้คะแนนการอ่าน ฉบับละ 1 คะแนน

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน พิจารณาได้จากคะแนนรวมของปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือวารสาร และนำคะแนนรวมที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มสตรีมาจัดแบ่งเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่า ๆ กัน ซึ่งปรากฏผล ดังนี้คือ ช่วงคะแนนตั้งแต่ 4-19 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในระดับน้อย ช่วงคะแนน 20-32 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในระดับปานกลาง และช่วงคะแนนตั้งแต่ 33-46 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในระดับมาก

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล พิจารณาในแง่ของระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันที่สตรีใช้ในการพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ โดยให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

พูดคุยน้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1	คะแนน
พูดคุยครึ่งชั่วโมง - 1 ชั่วโมง	2	คะแนน
พูดคุยมากกว่า 1 ชั่วโมง - 2 ชั่วโมง	3	คะแนน
พูดคุยมากกว่า 2 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง	4	คะแนน
พูดคุยมากกว่า 3 ชั่วโมง	5	คะแนน

และนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มสตรีมาจัดแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ คะแนนตั้งแต่ 1-2 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลในระดับน้อย คะแนน 3-4 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลในระดับปานกลาง และคะแนน 5 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลในระดับมาก

สำหรับประเภทของรายการหรือเนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อแต่ละประเภท จะพิจารณาว่าประเภทของรายการหรือเนื้อหาที่เปิดรับเป็นประเภทใด บ่อยครั้งแค่ไหน โดยมีเกณฑ์การให้

คะแนนการเปิดรับข่าวสารแต่ละประเภทเป็น 3 ระดับ คือ

เปิดรับเป็นประจำ	2	คะแนน
เปิดรับบ้าง	1	คะแนน
ไม่เปิดรับเลย	0	คะแนน

ความคิดเกี่ยวกับตนเอง

คำถามเกี่ยวกับความคิดเกี่ยวกับตนเองมีทั้งหมด 30 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยแบ่งออกเป็นข้อความในเชิงบวก 21 ข้อ คือ คำถามข้อที่ 3-9, 12, 14-16, 18-22 และ 24-28 ส่วนที่เหลือเป็นข้อความในเชิงลบจำนวน 9 ข้อ และได้กำหนดคะแนนดังนี้

ระดับของความคิดหรือ

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อตนเอง					
เชิงบวก	5	4	3	2	1
เชิงลบ	1	2	3	4	5

ความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรีจะพิจารณาจากคะแนนรวมของคำถามแต่ละข้อ และนำคะแนนรวมที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มสตรีมาจัดแบ่งเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่า ๆ กัน คือ ช่วงคะแนนตั้งแต่ 72-100 จัดเป็นกลุ่มที่มีความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านลบ คะแนน 101-115 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางเป็นกลาง และคะแนนตั้งแต่ 116-136 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทสตรี

คำถามในด้านนี้ทั้งหมด 28 ข้อ ในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกใน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นคำถามในเชิงบวก

19 ข้อ คือ คำถามข้อที่ 2,5, 10, 12-15 และ 17-28 ส่วนที่เหลือเป็นคำถามในเชิงลบ 9 ข้อ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

ระดับของความคิดเห็น

เกี่ยวกับสถานภาพและ
บทบาทสตรี

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย

ไม่แน่ใจ

ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง

เชิงบวก

5

4

3

2

1

เชิงลบ

1

2

3

4

5

คะแนนในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรีพิจารณาจากคะแนนรวมของคำถามแต่ละข้อ และนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มสตรีมาจัดแบ่งเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่า ๆ กัน โดยแบ่งออกเป็นคะแนนตั้งแต่ 51-60 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรีในด้านลบ คะแนนตั้งแต่ 61-70 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นในทางเป็นกลาง และคะแนนตั้งแต่ 71-82 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นในด้านบวก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ โดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายถึงลักษณะของข้อมูล คือ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา รายได้ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ความคิดเกี่ยวกับตนเอง และความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรี ใช้ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X})

2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ตามสมมติฐานแต่ละข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล กับความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรี

สมมติฐานข้อที่ 2

ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรี และความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรี

สมมติฐานข้อที่ 3

ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล กับความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรี

สมมติฐานข้อที่ 4

ใช้การหาค่าไคแอสควร์ (Chi-Square) เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลของสตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

สมมติฐานข้อที่ 5

ใช้การหาค่าไคแอสควร์ (Chi-Square) เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านความคิดเกี่ยวกับตนเองของสตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

สมมติฐานข้อที่ 6

ใช้การหาค่าไคแอสควร์ (Chi-Square) เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทสตรีของสตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน